

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 1.057

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 noiembrie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
448.			
— Lege privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003	2		
Convenție între România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	2-10		
850.			
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003	10		
★			
461.			
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României	10-11		
873.			
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României	12		
★			
462.			
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 88/2004 privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic sau moral, neamortizate integral, din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților economici din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului			12
		881.	
		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 88/2004 privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic sau moral, neamortizate integral, din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților economici din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului	13
★			
		467.	
		— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap	13-15
		886.	
		— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap	15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.896.	
		— Hotărâre privind acordarea unei indemnizații lunare cadrului didactic român care predă limba, literatura și civilizația românească în Republica Portugalheză	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind ratificarea Convenției dintre România și Republica
Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit
și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 448.

CONVENȚIE**între România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

România și Republica Federală Democrată Etiopia, dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al autorităților locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit ori de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt în special:

- a) în cazul României:
(i) impozitul pe venit;

- (ii) impozitul pe profit;
(iii) impozitul pe dividend;
(iv) impozitul pe venitul agricol,
denumite în continuare *impozit român*;

b) în cazul Etiopiei:

- (i) impozitul pe venitul din salarii și remunerații aferente;
(ii) impozitul pe venitul din activități de afaceri desfășurate de persoane juridice și din activități de afaceri desfășurate de persoane fizice, inclusiv impozitul pe venitul din activități agricole și impozitul pe venitul din închirierea de proprietăți imobiliare;
(iii) impozitul pe veniturile obținute din servicii prestate în străinătate;
(iv) impozitul pe dividend, redevență și pe câștig întâmplător;
(v) impozitul pe câștiguri de capital,
denumite în continuare *impozit etiopian*.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării prezentei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor

contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții:

a) termenii *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Etiopia, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra teritoriului și mării teritoriale asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită, în conformitate cu legislația sa și potrivit normelor și principiilor dreptului internațional, drepturile suverane și jurisdicția;

c) termenul *Etiopia* înseamnă Republica Federală Democrată Etiopia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul național și orice altă regiune care, în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația Etiopiei, este sau poate fi considerată ca o regiune în care Etiopia își exercită drepturile suverane ori jurisdicția;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) termenii *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *național* înseamnă:

(i) în cazul României, orice persoană fizică având cetățenia României și orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în cazul Etiopiei, toate persoanele fizice având naționalitatea Etiopiei și toate persoanele juridice, parteneriatele și asocierile având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în Etiopia;

h) termenul *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă, exploatate de o întreprindere care are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului în care asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) termenul *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor publice sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Etiopiei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea prezentei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, termenul *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat, este supusă impunerii în acel stat

datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii efective sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice autoritate locală ori unitate administrativ-teritorială a aceluși stat. Dar acest termen nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital, situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, termenul *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea.

2. Termenul *sediu permanent* include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un magazin;

f) un atelier;

g) un depozit comercial;

h) o fermă, o plantație sau un alt loc unde sunt desfășurate activități agricole, forestiere, de plantație sau activități conexe; și

i) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții ori de instalare constituie sediu permanent, dar numai când acesta durează mai mult de 6 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, termenul *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse ori mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii ori livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau al unei expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri ori colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopuri de publicitate, pentru furnizarea de informații pentru cercetare științifică sau pentru activități similare care au un caracter pregătitor ori auxiliar pentru întreprindere;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent, potrivit prevederilor acelui paragraf.

6. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 7.

Autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc cu privire la modul de aplicare a prevederilor acestui paragraf.

7. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. Totuși, când activitățile unui asemenea agent sunt consacrate în întregime sau în principal acelei întreprinderi, el nu va fi considerat ca fiind un agent cu statut independent în sensul acestui paragraf.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat.

2. Termenul *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Termenul include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant acelui sediu permanent profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice ori similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. Dacă o întreprindere a unui stat contractant, care are un sediu permanent în celălalt stat contractant, vinde bunuri sau mărfuri de același fel ori de natură similară cu cele vândute de sediul permanent sau prestează servicii de același fel ori de natură similară cu cele prestate de sediul permanent, profiturile obținute din astfel de activități pot fi atribuite sediului permanent, dar numai dacă întreprinderea demonstrează că asemenea vânzări sau servicii nu sunt aferente activității sediului permanent.

4. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi sunt aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

5. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

6. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

7. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

8. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile acestui articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor și aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate ori impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând celuiilalt stat — și impune în consecință — profiturile pentru care o întreprindere a celuiilalt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat va proceda la modificarea

corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt, de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celuiilalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime ori în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuiilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celuiilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dobânzilor.

Autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc asupra modului de aplicare a prevederilor acestui paragraf.

3. Prevederile paragrafului 2 al acestui articol nu se vor aplica dobânzilor plătite în legătură cu un împrumut acordat și garantat, direct sau indirect, de către guvernul unui stat contractant, de autoritățile sale locale, de unitățile sale administrativ-teritoriale sau de băncile naționale ale statelor contractante, cu condiția ca garanția să fie emisă pentru împrumuturile acordate instituțiilor guvernamentale.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice și veniturile din obligațiuni și titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținându-se seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sunt, de asemenea, impozabile în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unor opere literare, artistice ori științifice, inclusiv asupra softului de computer, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori televiziune, transmisiilor de orice fel pentru emisiunile destinate publicului, orice patent sau marcă de comerț, desen ori

model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație ori pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial ori științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial ori științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avându-se în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținându-se seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent, inclusiv acțiunile și alte titluri de participare similare, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) ori a acelei baze fixe, sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatate în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor nave și aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1–3, sunt impozabile numai în statul contractant în care aceste proprietăți sunt situate.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care acesta dispune de o bază fixă la dispoziția sa în celălalt stat contractant în scopul exercitării activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, este impozabilă în celălalt stat contractant numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salarială este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salarială este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salarială exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salarială exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatate în trafic internațional sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această

calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele celor două state contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile, anuitățile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salarială desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare primite în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale dintr-un stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

3. Termenul *anuitate* înseamnă o sumă determinată, plătită în mod periodic la scadențe fixe în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate ori determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

4. Termenul *pensie* înseamnă o plată făcută în mod periodic pentru serviciile prestate în trecut sau sub formă de compensație pentru prejudiciile suferite pe durata desfășurării activității salariale.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant sau autorității locale ori unității administrativ-teritoriale sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat, și:

(i) este un național al acelui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant ori de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acelui stat unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant sau acelei autorități locale ori acelei unități administrativ-teritoriale sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelui stat.

3. Prevederile art. 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor, altor remunerații similare și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată

de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educare sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost rezident al celui alt stat contractant imediat anterior venirii sale într-un stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelu stat.

2. Un student care studiază la o universitate ori la altă instituție de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un practicant care este sau a fost rezident al primului stat menționat imediat înaintea venirii sale în celălalt stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă ce nu depășește 4 ani nu va fi impus în celălalt stat pentru remunerațiile primite ca urmare a unor servicii prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să fie în legătură cu studiile sau cu pregătirea sa și remunerațiile să constituie venituri necesare pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, unui colegiu, unei școli sau a altei instituții educaționale similare nonprofit, care este recunoscută de Guvernul celui alt stat contractant, este prezentă în acel celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta ori pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, este scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 14, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant netratate în articolele precedente ale prezentei

convenții și provenind din celălalt stat contractant sunt impozabile, de asemenea, în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 23

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare la care se face referire în art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, este impozabil în acel celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente este impozabil în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave și aeronave exploatare de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în statul contractant în care aceste proprietăți sunt situate.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, poate fi impozitat în celălalt stat contractant, primul stat menționat va acorda:

a) ca o deducere din impozitul pe venitul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în acel celălalt stat;

b) ca o deducere din impozitul pe capitalul acelu rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în acel celălalt stat.

Totuși această deducere nu va putea depăși în nici un caz acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impozitat în acel celălalt stat.

2. În conformitate cu prevederile paragrafului 1 al prezentului articol, când venitul obținut într-un stat contractant este scutit sau impus cu o cotă redusă de impozit în acel stat, pentru o perioadă determinată de timp, în conformitate cu legislația și reglementările acelu stat, atunci impozitul aferent unui asemenea venit, care a fost scutit sau impus cu o cotă redusă de impozit în acel stat, va fi creditat față de impozitul pe venit datorat în statul în care beneficiarul efectiv al venitului este rezident.

ARTICOLUL 25

Nediscriinarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea ori obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali acelu celui alt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în acel celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită

întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al art. 9, paragrafului 7 al art. 11 sau paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este integral sau parțial deținut ori controlat, în mod direct sau indirect, de unul ori de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă ori va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, aceasta poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a statelor contractante, să supună cazul fie autorității competente a statului contractant al cărui rezident este, fie dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, autorității competente a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 2 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor prezentei convenții.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de

opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acesteia. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui stat sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație ori comercial sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional ori a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc asupra îndeplinirii procedurilor legale interne necesare intrării sale în vigoare și prevederile sale se vor aplica:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care prezenta convenție a intrat în vigoare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care prezenta convenție a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată, dar fiecare stat contractant o poate denunța

după o perioadă de 5 ani de la data la care aceasta a intrat în vigoare, cu condiția să fie remisă pe căi diplomatice o notă de denunțare scrisă. În această situație prezenta convenție va înceta să se aplice:

a) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat începând cu prima zi a lunii imediat următoare lunii în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ceea ce privește celelalte impozite pe profit, venit sau pe capital realizate, începând cu prima zi a lunii

Pentru România,
Maria Manolescu,
secretar de stat

imediat următoare lunii în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Semnată la București la 6 noiembrie 2003, în două exemplare originale, fiecare în limba română și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Republica Federală Democrată Etiopia,
Halima Mohamed,
ambasadoarea greată a Etiopiei în România

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre România și Republica Federală Democrată Etiopia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 6 noiembrie 2003, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 octombrie 2004.
Nr. 850.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 25 mai 2001, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Spațiul aerian al României reprezintă coloana de aer situată deasupra teritoriului de suveranitate

al României, până la limita inferioară a spațiului extraatmosferic.

(2) În scopul apărării colective, spațiul aerian al României este integrat în spațiul aerian al NATO, în conformitate cu tratatele la care România este parte.

(3) Pentru a realiza apărarea și controlul utilizării spațiului aerian al NATO, structuri militare specializate ale Alianței organizează și execută serviciul poliție aeriană.”

2. La articolul 3, punctul 3.6 va avea următorul cuprins:

„3.6. *aeronavă interceptoare* — aeronavă militară care execută manevre de apropiere față de aeronava neidentificată sau care utilizează neautorizat spațiul aerian al României, în scopul identificării, avertizării, obligării de a intra în legalitate sau distrugerii acesteia;“.

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Răspunderea pentru controlul utilizării spațiului aerian al României revine Ministerului Apărării Naționale, care este abilitat să ia măsurile stabilite prin prezenta lege.

(2) În condițiile apărării colective a spațiului aerian al NATO, conducerea elementelor naționale ale serviciului poliție aeriană poate fi delegată de Ministerul Apărării Naționale structurilor specializate ale Alianței, prin transfer de autoritate.

(3) Organele civile de trafic aerian înștiințează cu oportunitate structurile specializate ale Ministerului Apărării Naționale despre aeronavele care urmează să opereze în spațiul aerian al României, despre cele aflate în dirijarea lor sau despre care au informații că utilizează neautorizat spațiul aerian.“

4. La articolul 6, litera e) va avea următorul cuprins:

„e) întreruperea legăturii radio și/sau intervenția ilicită la bordul aeronavei, indiferent dacă se respectă autorizarea primită sau dacă aeronava a fost deturnată;“.

5. La articolul 11, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Interceptarea aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian se execută cu respectarea reglementărilor aeronautice și are drept scop identificarea vizuală a acestora, indicarea direcțiilor de urmat pentru revenirea la traiectele de zbor autorizate, acordarea de asistență în caz de nevoie, dirijarea în afara zonelor reglementate ca fiind zone interzise, restricționate, periculoase sau a celor rezervate temporar ori îndrumarea la aterizare pe aerodromul, aeroportul sau heliodromul indicat.“

6. La articolul 11, după alineatul (4) se introduc două alineate noi, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian pot acționa și forțe și mijloace aeriene

aparținând altor state membre NATO, în condițiile stabilite prin înțelegeri.

(6) Utilizarea spațiului aerian al altor state de către aeronave interceptoare aparținând Ministerului Apărării Naționale, pentru a acționa împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian, se face în conformitate cu prevederile înțelegerilor încheiate în acest sens.“

7. La articolul 13, alineatul (2) se abrogă.**8. Articolul 14 se abrogă.****9. Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — Dreptul de a ordona sau de a aproba executarea focului de avertisment de către aeronavele interceptoare, executarea focului de nimicire de către aeronavele interceptoare și de către mijloacele terestre de apărare aeriană îl au persoanele cu drept de decizie, stabilite de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.“

10. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — În scopul executării în siguranță a zborurilor, pe timpul aplicării măsurilor prevăzute la art. 8, Ministerul Apărării Naționale, prin structurile de specialitate ale Forțelor Aeriene, poate da dispoziții de deviere sau chiar de interzicere temporară a tuturor zborurilor într-o anumită zonă sau în întregul spațiu aerian al României.“

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Apărării Naționale împreună cu Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Ministerul Administrației și Internelor și Serviciul Român de Informații vor emite un ordin comun pentru aplicarea Legii nr. 257/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege.

Art. III. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Legea nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 273 din 25 mai 2001, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 257/2001 privind modul de acțiune
împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat
spațiul aerian al României**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 257/2001 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 1 noiembrie 2004.
Nr. 873.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 88/2004 privind scoaterea din funcțiune
a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic sau moral,
neamortizate integral, din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților economici
din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 88 din 26 august 2004 privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic sau moral, neamortizate integral, din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților economici din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului, adoptată în temeiul art. 1 pct. 1.15 din Legea nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, cu următoarele modificări:

1. Titlul ordonanței va avea următorul cuprins:

**„ORDONANȚĂ
privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe,
inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic**

***sau moral, neamortizate integral, din cadrul unor
capacități de producție ale agenților economici
din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului*”**
2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 17 din Legea nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, agenții economici din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului, indiferent de forma de organizare, pot scoate din funcțiune și pot valorifica mijloacele fixe, inclusiv construcțiile aferente acestora, din cadrul unor capacități de producție, uzate fizic sau moral, neamortizate integral.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 noiembrie 2004.
Nr. 462.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
Guvernului nr. 88/2004 privind scoaterea din funcțiune
a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente
acestora, uzate fizic sau moral, neamortizate integral,
din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților
economici din portofoliul Ministerului Economiei
și Comerțului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 88/2004 privind scoaterea din funcțiune a unor mijloace fixe, inclusiv a construcțiilor aferente acestora, uzate fizic sau moral, neamortizate integral, din cadrul unor capacități de producție oprite ale agenților economici din portofoliul Ministerului Economiei și Comerțului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 2 noiembrie 2004.
Nr. 881.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2003
privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 1 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), litera v) va avea următorul cuprins:

„v) autorizează persoanele juridice de drept public sau de drept privat să desfășoare activități în domeniul protecției speciale a persoanelor cu handicap și să înființeze centre-pilot, centre de îngrijire și asistență, centre de recuperare și reabilitare, centre de integrare prin terapie ocupațională, centre de zi, precum și alte tipuri de centre;”.

2. După articolul 4 se introduc articolele 4¹—4⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — În înțelesul prezentei ordonanțe, prin *programe de interes național* se înțelege acele programe care contribuie la:

a) realizarea obiectivelor de reformare a sistemului de servicii și instituții destinate îngrijirii adulților cu handicap;

b) asigurarea funcționării adecvate a sistemului prevăzut la lit. a), în vederea îmbunătățirii indicatorilor de performanță a respectivelor servicii și instituții.

Art. 4². — (1) Autoritatea poate finanța sau, după caz, cofinanța următoarele tipuri de programe de interes național pentru protecția adulților cu handicap:

a) programe specifice de implementare a Strategiei naționale privind protecția specială și integrarea socială a persoanelor cu handicap din România;

b) programe de urgență pentru depășirea unor situații de criză, în vederea asigurării îngrijirii adulților cu handicap, determinate fie de calamități naturale, fie de imposibilitatea unor autorități locale de a asigura din bugetul propriu sumele necesare în vederea îngrijirii acestora, precum și, după caz, pentru intervenții cu caracter umanitar;

c) orice alte programe corespunzătoare domeniului de activitate al Autorității.

(2) Programele de interes național prevăzute la alin. (1) lit. a), complementare acțiunilor finanțate la nivel local, pot avea următoarele obiective generale:

a) realizarea investițiilor necesare pentru dezvoltarea, diversificarea, restructurarea și buna funcționare a serviciilor și instituțiilor care asigură îngrijirea adulților cu handicap;

b) realizarea de studii, cercetări și publicații în cadrul domeniului său de activitate;

c) formarea inițială și continuă a personalului care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor și instituțiilor ce asigură îngrijirea adulților cu handicap;

d) informarea opiniei publice despre drepturile adulților cu handicap prin campanii de mediatizare;

e) orice alte obiective corespunzătoare domeniului de activitate al Autorității.

Art. 4³. — Programele de interes național se aprobă prin hotărâre a Guvernului, pe baza fundamentărilor elaborate de Autoritate.

Art. 4⁴. — (1) Finanțarea sau, după caz, cofinanțarea programelor de interes național se asigură din următoarele surse:

a) bugetul de stat;

b) credite externe rambursabile și nerambursabile, din surse guvernamentale și neguvernamentale;

c) donații, sponsorizări și alte surse, în condițiile legii.

(2) Sumele alocate din sursele prevăzute la alin. (1) vor fi cuprinse în bugetul propriu al Autorității.

Art. 4⁵. — (1) În scopul finanțării programelor de interes național, Autoritatea este autorizată să aloce fonduri din bugetul propriu:

a) serviciilor publice de asistență socială din subordinea consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București;

b) organismelor private autorizate, potrivit legii.

(2) Alocarea fondurilor potrivit alin. (1) se face pe bază de convenții încheiate cu consiliile județene și cu consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, respectiv cu organismele private autorizate potrivit legii.

Art. 4⁶. — Autoritatea este autorizată să finanțeze proiecte din cadrul programelor de interes național din domeniul său de activitate ce urmează să fie realizate, pe bază de convenție, în colaborare cu ministere, cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și cu alte autorități sau instituții publice.

3. La articolul 8, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul central al Autorității este de 78, exclusiv președintele și vicepreședintele, iar pentru unitățile subordonate este de 135.“

4. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În structura Autorității funcționează Comisia superioară de expertiză medicală a persoanelor cu handicap pentru adulți, denumită în continuare *Comisia superioară*, cu activitate decizională în soluționarea contestațiilor la certificatele de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, emise de comisiile județene sau ale sectoarelor municipiului București.

(2) Comisia superioară se numește prin ordin al președintelui Autorității și are următoarea componență:

a) președinte, medic specialist în expertiză medicală și recuperarea capacității de muncă, interne sau sănătate publică, absolvent de cursuri de management în domeniul sociomedical cu durată de cel puțin un an;

b) doi medici specialiști, propuși de Ministerul Sănătății, în următoarele specialități, în funcție de afecțiunea care produce handicapul: interne, chirurgie-ortopedie, oftalmologie, psihiatrie, neurologie;

c) un reprezentant desemnat de Consiliul Național al Dizabilității din România;

d) un psiholog sau un asistent social.

(3) În cadrul Comisiei superioare se pot constitui comisii de specialitate, în funcție de afecțiunile care produc handicapul, prin ordin al președintelui Autorității.

(4) Președintele Comisiei superioare se angajează prin concurs, în condițiile Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările ulterioare.

(5) Membrii Comisiei superioare, cu excepția președintelui, au dreptul la o indemnizație de ședință. Cuantumul lunar brut al indemnizațiilor de ședință, pentru fiecare membru al Comisiei superioare, nu poate depăși 20% din indemnizația președintelui Autorității și se acordă proporțional cu numărul de ședințe la care a participat în luna respectivă.

(6) Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei superioare se aprobă prin ordin al președintelui Autorității.

(7) Activitatea de secretariat a Comisiei superioare este asigurată de un operator calculator și de 2 secretari, angajați prin concurs, în condițiile legii.“

5. La articolul 11 alineatul (2), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) verifică realizarea obligației legale a autorităților și instituțiilor de a asigura accesibilitatea persoanelor cu handicap și aplică sancțiunile prevăzute de lege;“

6. La articolul 11, după alineatul (5) se introduc alineatele (5¹) și (5²) cu următorul cuprins:

„(5¹) În fiecare județ funcționează un inspector care se află în subordinea directă a inspectorului-șef de la nivelul regional.

(5²) Inspectorii sunt numiți pe bază de concurs organizat de Autoritate prin ordin al președintelui acesteia.“

7. La articolul 11, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Statul de funcții, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Inspecțiilor se aprobă prin ordin al președintelui Autorității, cu avizul Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.“

8. La articolul 12, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Statul de funcții, precum și regulamentul de organizare și funcționare ale Institutului se aprobă prin ordin al președintelui Autorității.“

9. La articolul 13, alineatele (7)–(9) vor avea următorul cuprins:

„(7) Comisiile se înființează prin hotărâre a consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, și au următoarea componență:

a) un președinte, medic specialist în expertiză medicală și recuperarea capacității de muncă, interne sau sănătate publică, absolvent de cursuri de management în domeniul sociomedical cu durată de cel puțin un an;

b) doi medici specialiști, propuși de direcția de sănătate publică județeană, respectiv a municipiului București, în următoarele specialități, în funcție de afecțiunea care produce handicapul: interne, chirurgie-ortopedie, oftalmologie, psihiatrie, neurologie;

c) un reprezentant desemnat de organizațiile neguvernamentale, care desfășoară activități de protecție specială a persoanelor cu handicap, cu avizul Consiliului Național al Dizabilității din România;

d) un psiholog sau un asistent social.

(8) Președintele Comisiei, fără a fi funcționar public, face parte din structura de personal a serviciului public de asistență socială.

(9) Membrii Comisiilor au dreptul la o indemnizație de ședință, cu excepția președintelui. Cuantumul lunar brut al indemnizațiilor de ședință, pentru fiecare membru al Comisiilor, nu poate depăși 20% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv primarilor sectoarelor municipiului București, și se acordă proporțional cu numărul de ședințe la care a participat în luna respectivă.“

10. La articolul 13, după alineatul (10) se introduce alineatul (11) cu următorul cuprins:

„(11) Activitatea de secretariat a comisiilor județene și a comisiilor locale ale sectoarelor municipiului București este asigurată de un operator calculator și de 2 secretari, care fac parte din structura de personal a direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliilor județene, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.“

11. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — Autoritatea, consiliile județene și, respectiv, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București au

obligația de a asigura condiții corespunzătoare de funcționare a Inspecțiilor, astfel încât să se evite aglomerațiile, tratamentul nedemn și întârzierea rezolvării cererilor cetățenilor, precum și condiții de accesibilitate pentru persoanele cu handicap.“

12. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Autoritatea utilizează un parc propriu de mijloace de transport, format din 4 autoturisme pentru aparatul propriu și 55 de autoturisme repartizate Inspecțiilor și inspectorilor județeni. Consumul lunar normat de carburanți se stabilește potrivit dispozițiilor legale în vigoare.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 239/2003, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 4 noiembrie 2004.
Nr. 467.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea,
organizarea și funcționarea Autorității Naționale
pentru Persoanele cu Handicap**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 2 noiembrie 2004.
Nr. 886.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind acordarea unei indemnizații lunare cadrului didactic român care predă limba, literatura și civilizația românească în Republica Portugheză

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acordă o indemnizație lunară de 1.500 euro și suma lunară de 100 euro pentru telefon, fax, xerox, cărți și transport intern cadrului didactic român care predă limba, literatura și civilizația românească în Republica Portugheză.

Art. 2. — (1) Sumele prevăzute la art. 1 se plătesc din fondurile de la bugetul de stat alocate Institutului Limbii Române.

(2) Plata sumelor se face în moneda euro, direct în contul bancar al persoanei prevăzute la art. 1.

(3) Comisiunile bancare și cheltuielile ocazionate de transferul sumelor în străinătate se suportă de către Institutul Limbii Române.

(4) Cheltuielile efectuate pentru convorbirile telefonice, fax, xerox, cărți și transport intern, aferente sumei lunare de 100 euro prevăzute la art. 1, se decontează pe bază de documente justificative.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării,

Alexandru Athanasiu

p. Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor publice,

Maria Manolescu,

secretar de stat

București, 4 noiembrie 2004.

Nr. 1.896.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”